

noget, idet man kan sige: Ved Hjælp af den kommer man uden om en Del Afgifter, som man ellers nødvendigvis maatte svare, hver Gang man vilde søge til det bedste Marked, som gives i Europa, for Obligationer.

Der blev endelig sagt mod det Forslag, som fremsattes i 1886, at skulde det vise sig, at Hypotekbanken ikke bragte nogen pengelig Fordel for Kreditforeningerne, saa vilde den kun virke som en Tynge eller Hemske paa dem. Ogsaa i denne Henseende fremhyder nærværende Forslag en Fordel. Hvis det til Tider skulde vise sig — og de Tider kunne jo nok komme af og til —, at det franske Marked ikke er saa meget bedre end det danske, at der i Øjeblikket er noget at vinde ved at udbyde Hypotekbanksobligationer i Paris og for Pengene at købe Kreditforeningsobligationer herhjemme, ja, saa sker der ingen Skade, thi Kreditforeningerne ville kunne virke ligesom hidtil, det er kun Hypotekbankens Virksomhed, der stopper; om jeg saa maa sige, automatisk saa længe. Det er ganske som med de Vindmotorer, der male Vandet op i de smaa Vandværker ude paa Landet. Naar det ingen Nytte er til, at Vindmotoren maler mere, saa stopper den automatisk selv og hviler, indtil der atter er Trang til, at den tager fat.

Det ligger nu nær at sige: Ja, der er vel nok Sandsynlighed for, at der er en Fordel ved en saadan Hypotekbank, men hvor stor vil Fordelen blive? Det vil man selvfølgelig gerne vide, men det lader sig naturligvis ikke angive bestemt. I Motiverne er der eksempelvis anført en Række Kurser for den norske Hypotekbanks Obligationer i Paris og ved Siden deraf Kurserne paa danske Kreditforeningsobligationer her i København. Forskellen viser sig paa forskellige Tidspunkter at svinge imellem 6 og 11 pCt. Paa 4 pCt.s Obligationer er Forskellen undertiden noget mindre, men det kan man ikke regne, da amortisable Obligationer jo i Reglen ikke kunne komme meget over Pari. Hvis man vil spørge mig om, hvor stor Avance vi kunne regne med i Øjeblikket, vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke derom kan udtale mig bestemt. For Tiden er det franske Pengemarked ikke saa overdreven fordel-

agtigt; politiske Begivenheder rundt om i Verden have bevirket dette, hvad ærede Medlemmer jo nok vide, og derfor er Kursen ikke saa høj, som den maaske vilde være under normale Forhold. Men selv i Øjeblikket tror jeg dog, at man kunde regne paa i Paris at naa en Nettokurs af 96—96½ pCt. for Papirer, som herhjemme sælges til en Kurs af 88½—90. Forskellen er altsaa 6—7 pCt. Nu ville ærede Medlemmer af en Erklæring fra Nationalbanken, som er vedføjet Folketingsudvalgets Betænkning, og som jeg maaske senere skal komme tilbage til, se, at Nationalbanken mener, at Omkostninger m. m. ville beløbe sig til 4 pCt., og at disse derfor maa fradrages de 6—7 pCt., der er Tale om. Efter Oplysninger, jeg har indhentet fra anden Side, ere disse 4 pCt. imidlertid for højt et Beløb at regne med; det paastaas, at 3 pCt. er det højeste, det kan komme til at dreje sig om. Men selv om vi regne med 4 pCt., ja, selv om det bliver lidt mere, der skal drages fra, vil der alligevel kunne blive et Par Procents Gevinst tilbage. Nu er det oplyst ved den Forespørgsel, der er rettet fra Folketingets Udvalg til Finansministeriet, at der aarlig sælges for 73 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer, bortset fra Husmandskreditforeningernes Obligationer. Hvis det nu kunde lykkes ved Hjælp af Hypotekbanken at forhøje Obligationernes Kurs med gennemsnitlig 2 pCt., saa vilde det blive til et Beløb af henimod 1½ Mill. Kr. hvert Aar. Og hertil kommer saa den indirekte Virkning paa Pengemarkedet, som det vil have, at Kursen stiger paa Kreditforeningsobligationer, nemlig at Pengene i det hele taget ville faa Tilbøjelighed til at blive billigere.

Planen om en Hypotekbank i den Skikkelse, hvori den her foreligger, er allerede flere Aar gammel; jeg tror, den stammer fra Aar 1900. Da jeg tiltraadte, forelaa den i hvert Fald oppe i Finansministeriet, og jeg har ikke fundet det forsvarligt at lade Tilbudet fra det franske Marked ligge ubenyttet længere. Der er ogsaa blevet indhentet Erklæringer fra vore Hovedbanker om Sagen, hvorved det har vist sig, at Landmandsbanken slutter sig til Tanken om en Hypotekbank, medens Handelsbanken er derimod, og Na-